

γόμμα ἡ, κοιν. γκόμμα πολλαχ. ὄμμα Κάμπ. Κάσ. γούμμα Λεξ. Βάιγ. γούμμα Καλαβρ. (Μπόβ.) βόμμα Κέρκ.

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *gomma*, τὸ ὅπ. ἐκ τοῦ Ἑλληνιστ. γόμμα.

1) Δενδρόκολλα, *κορυκορμέλα* Λεξ. Δημητρ. 2) Τὸ ἐκ τοῦ Ἀραβ. κόμμεως ὕδαρες διάλυμα, χρήσιμον διὰ τὴν συγκόλλησιν φύλλων χάρτου κ.τ.τ. κοιν. καὶ Καλαβρ. (Μπόβ.): Ἡ γόμμα δὲν κολλάει - δὲν εἶναι καλὴ - ἐχάλασε - ἐστέγνωσε - ξεράθηκε κοιν. 3) Κολλώδης οὐσία τὴν ὁποῖαν ἐκκρίνουσιν ὠρισμένα φυτὰ Θράκ. (Πύργ.) Πελοπ. (Ἀρκαδ. Μεσσην. Τριφυλ. κ.ά.) — Π. Γενναδ., Λεξικ. Φυτολογ., 535 — Λεξ. Βλαστ. 446. 4) Τὸ τραχακάνθινον κόμμι, τὸ χρησιμοποιούμενον διὰ τὴν στίλβωσιν σανίδων καὶ τῶν πελμάτων τῶν ὑποδημάτων Ἀθῆν. Συνών. *τσερίσι*. 5) Ἡ κομμίωσις, μικροβιακὴ νόσος τῶν ἀμυγδαλοειδῶν καὶ ἐσπεριδοειδῶν Γ. Σακελλοπ., Παθήσεις στ' ἀμπέλι, 61 — Π. Γενναδ., Λεξικ. Φυτολογ., 535 — Λεξ. Δημητρ. 6) Τεμάχιον ἐλαστικοῦ κόμμεως χρήσιμον πρὸς σβέσιν τῶν διὰ μολύβδου ἢ μελάνης γεγραμμένων σύνθη. Συνών. *γομολάστιχα*, *λαστιχίδα*, *σβηστήρα*, *σβηστήρι*, *σβήστρα*. 7) Εἶδος κολλώδους ζαχαρωτοῦ Λεξ. Δημητρ.

γομμάδα ἡ, ἀμάρτ. *γομμάδα* Σῦρ. (Ἑρμούπ.)

Ἐκ τοῦ Ἑνετ. *gommata*.

Ὁ ἐπὶ τῆς προσθίας ὀφθαλμοῦ τοῦ δέρματος ἐπικαθήμενος κατὰ τὸ ἄρμα τῶν βαλάνων ῥυπος: Φρ. *Τὸ περὶ τὸ πρόσωπο με πέτρα, γὰρ νὰ βγάλη τὴ γομμάδα* (πρόσωπο = ἡ προσθία, ἡ καλὴ ὄψις τοῦ ὑπὸ κατεργασίαν δέρματος).

γομμαλάκα ἡ, σύνθη. *γομολάκα* πολλαχ. *γομμαλάκα* Λεξ. Πρω. κ.ά. *κουμαλάκα* Μακεδ. (Βέρ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ Γαλλ. *gomme-laque*

Τὸ λάκκειον κόμμι, ἥτοι κολλητικὴ οὐσία παρασκευαζομένη ἐκ τοῦ χυμοῦ Ρόδος τοῦ βερνικοφόρου (*Rhus vernici-ferae*) ἐν διαλύσει μετ' οἰνοπνεύματος καὶ χρησιμοποιουμένη πρὸς στίλβωσιν ἐπίπλων ἢ ἄλλων ἀντικειμένων ἐνθ' ἄν.: *Ξέχασες νὰ φτεριάσῃς τὴ γομμαλάκα σύνθη*.

γομμαριστής ὁ, Ἀθῆν.

Ἐκ τοῦ ἁορ. ἐγομμάρισα τοῦ ρ. γομμάρω.

Ὁ εἰδικός, ὁ ἀσχολούμενος μετὰ τὴν συγκόλλησιν τῶν φακέλων μετὰ γόμμα.

γομμαριστικός ἐπίθ. ἀμάρτ. Θηλ. *γομμαριστικὴ* Ἀθῆν.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γομμάριστής καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ικός.

Μόνον κατὰ γένος θηλ. *γομμαριστικὴ μηχανή*, *μηχάνημα* χρησιμεῦον εἰς τὴν ἐπάλειψιν διὰ γόmmas τῶν ἀνοικτῶν χειλέων τῶν φακέλων.

γομμάρω Ἀθῆν. *γομμάρον* Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γόμμα.

Ἐπαλείφω διὰ γόmmas ἐνθ' ἄν: *Φάκελος γομμαρισμένος* Ἀθῆν. *Γομμάρουντι μὲ τὴ γόμμα καὶ κουλλάρι τὰ πιτσιὰ*. Στερελλ. (Αἰτωλ.)

γόμμινος ἐπίθ. Ἑρεικ. Κέρκ. Μαθράκ. Ὁθων. Παξ. *γόμμινος* Προπ. (Πέραμ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γόμμα καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ικός.

Ὁ ἐξ ἐλαστικοῦ κόμμεως κατασκευασμένος ἐνθ' ἄν.: *Φοράει γόμμινα παπούτσια Μαθράκ.* Ἐχασα, παπποῦ, τὸ γόμμινον τόπι μου καὶ χαλεύω νὰ δῶ βρω Ἑρεικ. *Τὸν γαλέτσ' εἶν' γόμμινον* (γαλέτσ' = ἡ γαλότσα) Προπ. (Πέραμ.)

γομολάστιχα ἡ, κοιν. *γομμαλάστιχα* σύνθη. *γομολάστιχο* τό, Σῦρ. *κουμολάστιχα* Καρ. (Ἀλικαρνασσ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γόμμα καὶ λάστιχα. Ὁ τύπ. *κουμολάστιχα* κατὰ παρετυμ. πρὸς τὴν λ. *κουμπί*.

Ἐλαστικὸν κόμμι καταλλήλως ἐπεξεργασμένον, διὰ τοῦ ὁποῖου σβήνονται τὰ διὰ μολυβδίδος ἢ μελάνης γεγραμμένα κοιν.: *Μὲ τὴ γομολάστιχα σβήνονται οἱ μολυβιές καὶ οἱ μελανιές κοιν.* *Πᾶρε γλήγορα τὴ γομολάστιχα καὶ σβῆσε τίς μοντζαλιές πού 'χεις 'ς τὸ τετράδιο σου* (μοντζαλιές = μελανιές) Πελοπ. (Γαργαλ.) Συνών. γόμμα, λαστιχίδα, σβηστήρα, σβηστήρι, σβήστρα.

γομωτήριο τό, Ἀθῆν. κ.ά.

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. ρ. γομώω.

Μηχάνημα περιέχον γόμμα καὶ ἀλεῖφον δι' αὐτῆς τὰ χεῖλη τῶν φακέλων.

γόμολα ἡ, Πελοπ. (Καρδαμ. Σαηδόν.)

Ἀγνώστου ἐτύμου.

Τὸ βολβώδες ἐδώδιμον φυτὸν Βοτρυάνθος ὁ βοτρυώδης (*Muscari racemosum*) τῆς οἰκογ. τῶν Λειριδῶν (*Liliaceae*) ἐνθ' ἄν.

Γόμορρα τά κοιν. *Γόμορρα* Μακεδ. Σάμ. *Γόμπορρα* Πελοπ. (Γαργαλ.) *Μόγορρα* Πελοπ. (Καλάβρυτ. Μανιάκ.)

Ἡ πόλις *Γόμορρα* τῆς Ἀγίας Γραφῆς (Γεν. 18, 16 κ.έξ.) ἡ ὁποία κατεστράφη μετὰ τῶν Σοδόμων. Ὁ τύπ. *Γόμορρα* κατὰ προληπτικὴν ἀφομοίωσιν, ὁ δὲ τύπ. *Μόγορρα* κατ' ἀντιμετάθεσιν τῶν φθόγγων γ-μ εἰς μ-γ.

Μόνον εἰς συνεκφορὰν μετὰ τῆς λ. *Σόδομα* ὡς παροιμ. φρ.: *Ἐγιναν Σόδομα καὶ Γόμορρα* (κατεστράφησαν εἰς ἐρείπια, ἐκ θεμελίων, ὁλοσχερῶς) κοιν. Συνών. φρ. *Ἐγιναν γῆς Μαδιάμ*. Εἶναι Σόδομα καὶ Γόμορρα (ἐπὶ αἰσχυρῶν) κοιν. *Σόμορρα καὶ Μόγορρα* τὰ φτῆναι (τὰ ἔκαμες ἄνω κάτω Πελοπ. (Καλάβρυτ.) Ἐκείνη ἡ συνοικία εἶναι τὰ Σόδομα καὶ τὰ Γόμορρα (ἔχει κοινὰς γυναῖκας) Ἡπ. *Κέτομα πού κάνοννε, Σόδομα καὶ Γόμπορρα νὰ γένουν* (κέτομα = τοιαύτας αἰσχυρὰς πράξεις) ἀρὰ Πελοπ. (Γαργαλ.)

γόμος ὁ, Βιθυν. (Κίος) Θήρ. Θράκ. (Μάδυτ. Σαρεκκλ. Σηλυβρ. κ.ά.) Κάμπ. (Ἑλυμπ. κ.ά.) Κάσ. Πελοπ. (Μανιάκ. Μάν. Μεσσην.) Προπ. (Ἀρτάκ. Κύζ. Πάνορμ.) Σύμ. Χίος — Λεξ. Περίδ. Βυζ. Μ. Ἐγκυκλ. Ἐλευθερουδ. Πρω. Δημητρ.) γόμο Τσακων. (Χαβουτσ.) γόμους Ἰμβρ. Λέσβ. (Πολυχνίτ.) Μακεδ. (Πεντάπολ. Σέρρ. κ.ά.) γόμος τό, Θήρ. Πόντ. (Οἶν.) — Π. Παπαχριστοδ., Χαμέν. κόσμ., 55.

Τὸ ἀρχ. οὐσ. γόμος.

1) Φορτίον, δέμα Κάμπ. (Ἑλυμπ. κ.ά.) Κάσ. Πελοπ. (Μάν.) Πόντ. (Οἶν.) — Λεξ. Μπριγκ.: Ἄσμη.

Ἡ μάνα νιὸν ἐστόλιζε νὰ πὰ νὰ μεταλάβῃ, γόμους τοῦ ἄλ-λει τὰ λινά, γόμους τὰ βελουένα καὶ γόμους τὰ μεταξωτὰ καὶ τὰ καμπουχαένα (γόμους τοῦ ἄλλει = τὸν φορτώνει) Κάμπ. Ἡ σημ. καὶ ἀρχ. Βλ. Δημ., 32.4 «τὸν γόμον οἰκεῖον ἔχειν αὐτὸν τῆς νεῶς».

